ſpecies blaſphemie. Nã quedã eſt affirmati
ua. quedã negatiua ⁊ q̃dã vſurpatiua. Affir
matiua ē. ſi affirmo de deo qḋ illi nõ ꝯuenit
vt cũ dicit luſor. maledictꝰ eſt deꝰ. qꝛ ille gra
tes nõ expediũt deo. ⁊ ſic de ſil̃ibꝫ põt dicere
deꝰ ē mortalis i diuitate. ⁊ de h̄ legit̃ i vitaſ/
patꝝ ꝙ quidã ſcũs pr̄ erat q̇ mortuo pr̄e ſuo
carnali audiuit ſibi dicere a q̇dã. ſ. ꝙ pr̄ ſuuſ
mortuꝰ eēt. Nã dixit ei nũctꝰ. Malũ nouũ
tibi porto. qꝛ pr̄ tuꝰ mortuꝰ ē. Sꝫ ſanctꝰ pat̃
dixit. Noli blaſphemare qꝛ pr̄ meꝰ imortal̃
eſt. nõ reputãs ſe aliũ patrē h̄re niſi deũ. Et
iſta blaſphemia affirmatiua ē maꝰ pctm̄ q̃z
occidere hoiez. qꝛ ꝯ̄ p̄ceptũ p̄me tabule. Jõ
dñi ⁊ rectores ſi volũt h̄re pacē debēt corri
gere blaſphematores. No. ꝺ ludonico rege
frãcie q̃liter ipe tl̃es correxit. Et h̄ mõ iudei
blaſphemauerũt xp̄m dicẽtes. Nõne bñ di/
cimꝰ nos. qꝛ ſamaritanꝰ es tu. ⁊ demoniũ ha
bes. Joh. viij. Alia blaſphemia ē ⁊ peior ne/
gatiua. vt negare illud qḋ illi ꝯuenit. vt ē oi
potẽtia. vt cũ dic̃ luſor. Nõ pt̃ h̄ facere deꝰ ꝙ
p̄mo veniãt tria q̃z ſeptē. Et de hac blaſphe
mia nota hiſtoriã. iiij. Regũ. xix. de Senna
cherib. q̇ dixit ꝙ deus nõ poſſet eripe iſrl̃ de
manu eiꝰ. Et illa nocte fuit punitꝰ. qꝛ ꝺ exer
citu eiꝰ fuerũt int̃fecti centũ octogintaq̇nqꝫ
milia bellatoꝝ. Hãc blaſphemiã dixerũt iu
dei xp̄o. qꝛ dixerũt ꝙ nõ eēt deꝰ. Et ꝺ iſta di
cit ꝓpha. Dereliq̃rũt dñm ⁊ blaſphemauer̃t
ſanctũ iſrl̃. alienati ſũt retrorſum. Jſa. j. Et
idē dic̃ dauid in ps̄. Dixit inſipiēs in corde
ſuo nõ eſt deꝰ. Et iſta ē negatiua. Alia blaſ/
phemia ē vſurpatiua. ⁊ h̄ peſſima ē. ſ. attribu
ere alicui qḋ ē dei. ⁊ in hac peccabat ſymon
magꝰ. Act. viij. qꝛ dicebat ſe filiuꝫ dei. Et h̄
imponebãt iudei xp̄o. Mar. ij. cũ dixit xp̄s.
Remittunt̃ tibi pctã. Cui illi. blaſphemat.
Quis em̄ põt pctã dimittere niſi ſolꝰ deꝰ. Et
etiã in hodierno euãgelio. qꝛ dicebãt iudei.
qꝛ tu hõ cũ ſis ⁊c̄. Jſta blaſphemia ē int̃ nos
hodie. Nã fuit mihi pñtata cedula q̇ cõtine
bat. ꝙ ml̃ier q̇ vult ꝯcipe portet iſtã cedulaꝫ
ignorãte viro his lr̄is. O vſurpatio diuine
potẽtie. qꝛ lr̄is ⁊ rei inſenſibili datis illã po/
tentiã. Jta ē de his q̇ dicũt. ſi dicis talē orõ
nē ſcies diē mortꝭ. Et ſi q̇s dixerit orõnē vn
decim miliũ ꝟginũ ⁊c̄. ſtultũ ē credere. ⁊ q̇a
ſi vni eueniat facis inde regulã. Et iſta blaſ
phemia eſt hodie. q̇a diuini ⁊ magi ⁊ nigro/
mãtici hoc mõ blaſphemãt deũ. qꝛ honoreꝫ
diuinũ faciũt diabolo. ⁊ g̊ multa mala eue/
niũt in hoc mũdo. Diligẽter ergo rectores
ſtudeant extirpare hos blaſphematores. ne
dñs cogat̃ innocentē punire cũ nocẽtibus.
ꝑ famē. peſtē. ⁊ ſil̃es plagas. Sꝫ debitã exhi
beant hoies deo reuerẽtiã ⁊ dabit eis vitaꝫ
eternã. ¶ Moralit̃ nota h̄ ꝙ xp̄s remiſit iu/
deos ad opa ſua. Sic etiã erit de nobꝭ i iudi
cio vltimo. Et ad h̄ nota illud exẽplũ ꝺ illo
q̇ habuit tres amicos. Primũ dilexit plꝰ q̃z
ſe. Secũdũ dilexit tm̄ vt ſeipm̄. Tertiũ paꝝ
dilexit. Cõtigit ꝙ ille hõ fuit citatꝰ ad regē ⁊
rogauit p̄mũ amicũ vt ꝑgeret ad regē ſecũ ⁊
excuſaret eũ. ⁊ ille recuſauit. Secũdus ſil̃r
recuſauit. Tertiꝰ ꝟo quē parũ dilexit ꝑrexit
⁊ excuſauit eũ corã rege. Hic hõ qui hꝫ tres
amicos eſt q̇libet hõ. Primꝰ amicus ē bonũ
tp̄ale. ꝑ quo ſepiꝰ vita exponit̃. ergo plus q̃z
vita diligit̃. Secũdus amicus eſt parẽtes
vxor. proles. Tertiꝰ amicus eſt opus bonũ
virtuoſum. qḋ paꝝ diligimꝰ. Jḋo ad Heb.
ix. dꝛ ꝙ ſtatutũ eſt hominibꝫ ſemel mori. Qñ g̊
homo morit̃ ⁊ citat̃ corã xp̄o. tũc p̄mus ⁊ ſe
cũdus amicus nõ vadũt excuſare hominē.
Tertiꝰ ꝟo excuſat nos corã rege. ⁊ ſeq̇t̃ nos.
Opa em̄ illorum ſequunt̃ illos. Apoc. xiiij.
Hoc exemplũ vide latiꝰ in hiſtoria Barlaã
⁊ Joſaphat. q̇ habet̃ in ſecũda parte ſpeculi
hiſtorialis Vincẽtij beluacẽ libro. xvj. c. xvj.
vbi ꝯcludit ꝙ opa bona ſunt veri amici que
hoiem ad vitã eternã ꝑducãt Amē.

¶ Feria q̇nta poſt Judica.

Fides tua ſaluaꝫ

te fecit vade in pace. Lu. vij. Ser
mo noſter erit de ſctõ euãgelio ho
dierno. Aliq̇ mirant̃ de iſto euãgelio Ma/
rie magdalene. q̄re modo legat̃ tp̄e paſſiõis.
Sꝫ huiꝰ rõ eſt. ad oñdendũ finalē fructum
paſſionis xp̄i. Et iſto habito ſtatim ſequunt̃
alia bona. ſ. h̄re gratiã ⁊ gloriaꝫ ⁊ multe alie
vtilitates. Jſa. xxvij. Sup hoc. ſupple fru/
ctu paſſionis. dimittet̃ iniq̇tas domui Ja/
cob. i. eccleſie militãti. ⁊ iſte ē p̄ncipalis fru/
ctus paſſiõis xp̄i. ſ. auferre pctã. ⁊ ꝯferre re/
miſſionē pctõꝝ. Et qꝛ in tota ſacra ſcp̄tura
nõ eſt euãgeliũ in quo ita declarat̃ ⁊ expreſ/
ſetur remiſſio peccatoꝝ ſicut in hoc euange
lio magdalene. Jḋo eſt ordinatũ vt legat̃ iſto
tp̄e paſſionis. Mõ iuxta doctrinã phõꝝ in
oi ope ꝯcurrũt q̄tuor cauſe. ſ. effectiua. ma/
terialis. formalis. ⁊ finalis. q̇ etiã cõcurrũt i
remiſſione pctõꝝ. Cã principalis effectiua.

Cauſa materialis receptiua. Cauſa forma
lis pfectiua. Cauſa finalis completiua. De
vltia dicͭ the. Fides tua ſaluā te fecit. ¶ Di
co pmo q in remiſſiōe pctōꝝ ꝯcurrit cā pnci
palis effectiua. q̄ eſt deꝰ. qa nullꝰ aliꝰ pōt re/
mittere pctā. Ratiō eſt. qꝛ in remiſſiōe pctōꝝ
reqͥrit noua creatio qndecim nobiliū crea/
turaꝝ ad minꝰ. Primo ḡ creat gr̄a gtū faciēs
qꝛ nō ē q̄litas q̄ ducat de potētia materie. ſꝫ
a deo creat i aīa. ꝛ illumīat ꝛ pulcrificat ipaꝫ
aīaꝫ ꝛ facit ipaꝫ gratā deo queadmodū in ca
mera obſcura introductio lumīs ꝛ expulſio
tenebraꝝ. Sic in camera cōſciē creatio gr̄e
eſt expulſio pctōꝝ. ꝛ q in iuſtificatiōe impij
reqͥrat gr̄e infuſio. patet p ſanctū Tho. pma
ſcōe. q. c. xiij. ar. ij. in corpe. vide ibidē. Se/
cūdo creat fides formata. qꝛ fides informis
ſimul ſtat cū pctīs. Jac. ij. Fides ſine opibꝫ
mortua ē. Tertio creat ſpes certa. qꝛ ſpera/
re gloriā cū pctō ꝛ ſine meritis. magis ē pre
ſumptio q̄ꝫ ſpes. Quarta charitas q̄ ex pctō
mortali totalit anihilat. nec p generatiōꝫ p/
ducit ſed a deo creat. Itē q̄tuor ꝟtutes mo/
rales infuſe q̄ diſtinguunt ab alijs ꝟtutibꝫ
moralibꝫ acq̄ſitis ſpecie. ſm ſctm̄ Tho. pri/
ma ſcōe. q. lxiij. ar. iiij. ſ. prudentia. q̄ guber
nat aīaꝫ in eligēdis ſm deū. Juſticia ordi/
nat erga pximū. tēperātia aūt in pſperis. for
titudo aūt ꝯ tēptationē diaboli. Sexto cre
ant a deo ſeptē dona ſpūſancti. ſ. ſapiā diui
noꝝ cū deuotiōis ſapore. intellectꝰ. ſ. credē/
doꝝ cū intelligētia. h̄ eſt qn̄ in libro creatu/
raꝝ legit ꝛ cognoſcit creator. Tertio donuꝫ
cōſilij qd̄ inclinat creaturā ad ſuandū cōſi/
lia euāgelica. Quarto fortitudo ꝯ tēptatio/
nes diaboli. Quito ſciā ad gubernādum ſe
honeſte. Sexto pietas erga pximū. Septi
mo timor. ſ. filialis. ne. ſ. filius. i. xpianꝰ faciat
aliq̄d ꝯ patrē ſuū deuꝫ. Ecce h̄ eſt doctrina
theologie. q iſte ꝟtutes crearent i remiſſiōe
pctōꝝ. Auctoritas. Emitte ſpm̄ tuū ꝛ crea/
bunt. ꝛ renouabis faciē terre. ps. ciij. Nota
Emitte ſpm̄ tuū. qꝛ pctōr nō pōt iuſtificari
niſi mittat ſpūſanctus ꝛ creent. ſ. qndecim
iſte ꝟtutes. ꝛ renouabis faciē terre. Sic in
hyeme ſiccat facies terre. ꝛ nudat herbis vi/
rentibꝫ. ſꝫ veniēte calore veris ꝛ eſtatis terra
renouat herbis virētibꝫ. plātiſ. ꝛ floribꝫ. Idē
de peccatore. ſ. tpe hyemis. i. peccati morta/
lis oēs ꝟtutes anihilant. ſꝫ renouat homo i
remiſſiōe pctōꝝ. Ecce q̄re dicͭ dauid. Emit
te ſpm̄ tuū ꝛ creabunt. ſ. ꝟtutes interiꝰ. ꝛ re/
nouabis faciē terre. ſ. exteriꝰ p honeſtā ꝯuer
ſationē. Fiat ḡ rō p probatiōe illiꝰ q nullus
pōt remittere pctā niſi ſolꝰ deꝰ. cū in remiſſi
one pctōꝝ oēs iſte ꝟtutes habeant creari. et
nullꝰ poſſit creare niſi ſolꝰ deꝰ. ḡ ſequit q nul
lus pōt remittere pctā niſi ſolꝰ deꝰ. ḡ dixerūt
iudei. Quis pt dimittere pctā. ſ. pncipalit ꝛ
effectiue niſi ſolꝰ deꝰ. Marc. ij. ¶ Moralit
cogitate h̄ q̄ntū dꝫ hō cauere a pctīs morta
libꝫ. qꝛ n̄ pt hō peccare mortalit qn occidat ꝛ
annihilet. xv. creaturas nobiles. ſ. qndecim
ꝟtutes pdictas. Credo q nullꝰ quātūcūq̄
malꝰ ribaldꝰ vellꝫ facere furtū vl adulteriū
ſi pmo opteret eū occidere q̄tuor l qnq̄ ho
mies. Un̄ ſi diceret alicui. Vos poteſtꝫ fu/
rari. c. florenos a tali. vl poteſtꝫ hr̄e vxorē tal
ſꝫ pmo optet occidere. xv. hoīes nō eſſet ita
prauꝰ q h̄ faceret cū tali ꝯditione. Et tn̄ ita
fit qn̄ fur latro vl vſurarius furat. qꝛ nō pt
hr̄e denariū ꝺ furto vſura ꝛc. niſi pus occi/
dat ꝛ āihilet has. xv. ꝟtutes. O q̄ iſta cogi/
taret quō caueret a pctō mortali Idē dicerē
de vīdicatiuo q̄ nō poſſꝫ ſe vīdicare ꝺ inimi
co niſi pus āihilaret ſolē lunā ꝛ ſtellas. i. pn
cipales ꝟtutes. q̄ amplꝰ nō lucerēt i celo aīi
niſi ꝺ nouo crearent a deo. Qꝛ ſicͭ ſol ē pul/
chrꝰ lumē i celo. ita gr̄a gratū faciēs ē q̄ddā
lumē pulchrꝰ ſole ꝛ luna ꝛ alie ꝟtutes īfuſe
pulchriores ſtell q̄ oēs āihilant qn̄ ſumis
vindictā ꝺ inimico. nec amplꝰ illumīabūt
celū aīe tue niſi ꝺ nouo a deo creent. Jō dicͭ
ſcptura. Qui ī vno offendit. mlta bona pdet
Eccs. xi. Quaſi a facie colubri fuge pctm̄.
Quaſi rūphea bis acuta oīs iniq̄tas. Eccī
xxi. Rūphea. i. gladiꝰ ſcidēs ex vtraq̄ parte
dictas. xv. ꝟtutes āihilādo ad penā eternā
obligādo. Hec cā pncipal oñdit i euāgelio
qn̄ xps dixit marie magdalene. Remittunt
ti. pec. tua. Et ceperūt q̄ ſil accūbebāt dicere
itra ſe. Quis eſt h̄ q̄ etiā pctā dimittit. Huic
q̄ſtiōi rn̄dit dd̄ di. Hic ē deꝰ deꝰ nr̄ in etn̄ū ꝛ
i ſeculū ſecl̄i. ipe reget nos in ſecl̄a. ps. xlvij.
Ecce cā pncipal effectiua remiſſiōis. ſ. pctō
rū q̄ ē deꝰ. Cōfeſſor āt ē ſolū cā inſtrumētal
diſpoſitiua. ſicͭ de inſtrō vl carta vl ſcptura.
pꝫ de q̄ notariꝰ eſt cā pncipal effectiua. cala/
mꝰ ꝟo ē cā inſtralis diſpoſitiua ſiue opatiua
Idē i ꝯfeſſiōe. deꝰ ē tāq̄ꝫ cā pncipal. ꝛ remit
tit pctā. Cōfeſſor aūt tanq̄ꝫ cā inſtrumētalis
qꝛ ita ordinauit deꝰ q cōfeſſor ſit inſtrumē/
tū eiꝰ. ¶ Secundū qd̄ xps oñdit i euāgelio
hodierno eſt. quia qn̄ voluit remittere pctā

marie magdalene.ꝑmo voluit q̄ ꝓcederet iu
diciū ſimōis lepſi. Cui dixit xp̄s. Simō hēo
tibi aliq̄d dicere.ſ.vnū caſuȝ. Duo debitores
erāt cuidā feneratori vn⁹ debat denarios q̄n
gētos.ꝛ ali⁹.l. Nō hn̄tib⁹ ill' vn̄ redderent do
nauit vtriſq̄ȝ. Quis ḡ eū pl⁹ diliget. Rn̄dēs ſy
mō dixit. Eſtimo q̄ is cui pl⁹ donauit. At il/
le dixit. Recte iudicaſti. In q̄ xp̄s oñdit cām
inſtr̄alē eſſe ↄfeſſorē i remiſſione pctōꝝ.vult
eñ q̄ ꝓcedat iudiciū ſimonis.i.ↄfeſſorꝭ.vt ſit'
ↄcurrāt.cā.ſ.ꝑncipal'.ꝛ cā inſtrum̄tal'. Jō dic̄
Jacob⁹. Cōfitemi alterutꝝ pctā vr̄a ꝛc̄. Jac.
ỹ. Simō interp̄taſ audiēs merorē. Ecce cō
feſſor q̄ audit merorē pctōꝝ.ſine q̄ merore nō
valet ↄfeſſio. No. quō ↄfeſſor dȝ h̄re auct̄ē cō
fitēdi.q2 licȝ ſit ſacerdos.tn̄ nō p̄t audire ↄfeſ
ſiones niſi habeat materiā ſubiectā. al's non
pōt abſoluere.ſic ignis q̄ lȝ habeat ꝟtutē ↄbu
rēdi.tn̄ opʒtet vt ſibi applicent' ligna tāq̄ȝ mate
ria i quā exerceat ſuā ꝟtutē. Cōfeſſorib⁹ ḡ qui
habēt auct̄ē dic̄ ſcp̄tura. Audite illos ꝛ qđ iu
ſtū ē iudicate.ſiue ciuis ſit ille ſiue ꝑegrinus.
nulla erit diſtātia ꝑſonaꝝ. Ita ꝑuū audietis
vt magnū.nec accipietꝭ cuiuſq̄ȝ ꝑſonā.q2 dei
iudiciū ē.q̄ nō ē acceptor ꝑſonarū. Deutro.j.
Huic ſimōi.i.ↄfeſſori dicit xp̄s. Simon ha
beo tibi aliq̄d dicere ꝛc̄. Duo debitores erāt
cuidā feneratori ꝛc̄. Hic xp̄s vocat ſe vſurari
um.tn̄ d̄ bona vſura q̄ ē abſq̄ȝ pctō. Vn̄ ad in
ſtar feneratoris q̄ mutuat pecuniāȝ ꝑ lucro.
mutuat nob̄ aīaȝ cū potētijs.corp⁹ cū mēbrꝭ
de q̄b⁹ vult h̄re lucꝝ. Nā de memoria vult vt
memoremur ei⁹ bn̄ficia. De intellectu vult lu
crū fidei que i intellectu ↄſiſtit. De volūtate
vult lucꝝ amoris.caritatꝭ.deuotōis.ꝛ bono
rū deſideriōꝝ. De ore vult lucꝝ orōis. De o/
cul' lacrimas ꝑ pctis. De aurib⁹ audire miſ/
ſas.ſermones. De gutture ieiunia. De mani
bus elymas. De toto corpe vult lucꝝ peniten
tie. Ecce vſura quā xp̄s vult a nobis. De q̄ di
cit xp̄s i iudicio illi q̄ hāc vſurā nō vult ſolue
re. Serue male ꝛ piger.ſciebas q2 ego hō au
ſter⁹.i.iuſt⁹ ſū ꝛc̄. Oꝑtuit ḡ te pecuniā meā cō
mittere nūmularijs.ꝛ ego veniēs recepiſſem
vtiq̄ȝ qđ meū ē cū vſuris. Mat.xxv.ꝛ Lu.xix
nūmularijs.i.paupib⁹. Mat.xix. Da paupi/
bus.ꝛ habebis theſauꝝ i celo. Pecuniā vo/
cat potentias aīe ꝛ mēbra corpis. Duo debi
tores ſunt pctōres.q̄ꝝ vn⁹ dȝ q̄ngētos dena/
rios.ali⁹ q̄nq̄ginta.qm̄ oīa pctā habēt initiū
a q̄nq̄ȝ ſenſib⁹ corꝑalib⁹. Jō obligant' duo in
nūero q̄nq̄genario.ſed vn⁹ dȝ q̄ngētos.ſ.ma/
gn⁹ pctōr.ali⁹ q̄nq̄ginta.ſ.minor pctōr. Non
habentib⁹ ill' vn̄ redderēt.q2 pctōres nō p̄nt
ſufficienter ſatiſfacere deo.donauit.i.remiſit
vtriſq̄ȝ. Quis ḡ eū pl⁹ tenet' diligere. Rn̄dit ſi
mon. Eſtimo q2 is cui pl⁹ donauit. Rn̄dit ie
ſus. Recte iudicaſti. Ecce quō voluit q̄ cā in
ſtrumental' ↄcurreret in remiſſione pctōꝝ iu
dicando.innuēs q̄ iudiciū ↄfeſſoris dȝ ꝓce/
dere ꝛc̄. licet de⁹ poſſet ꝑ ſeipm̄ pctā remittere
vult tn̄ etiā q̄ ↄcurrat i hac cā inſtrumental'
ſm̄ auct̄ē ꝑ ipm̄ ↄfeſſorib⁹ ↄceſſā di. Quoꝝ re
miſeritis pctā remittunt' eis. Jo.xx. Domus
ↄuiuij ē eccl'ia.in q̄ ſimon.i.ↄfeſſor.ꝑmo iudi
cat de pctis an ſint magna vl' ꝑua. Deinde re
mittit in abſolutōe. Jdeo xp̄us poſt reſurre/
ctōem ꝑmis ſacerdotib⁹ inſufflauit di. Acci/
pite ſpm̄ſctm̄. Joh̄.xx. Nota hic tria. Primo
ſufflauit.ſ.anteq̄ȝ daret auct̄ē remittēdi pctā
Rō.q2 ſicut anhelit⁹ ꝓcedit ab hoīe anhelan/
te.cui eſt ꝓpriū anhelare.ita de⁹ ex quo factus
fuit hō voluit dare homib⁹ ptātē remittendi
pctā.honorando gen⁹ humanū.ſicut faceret
rex ſi duceret in vxorē filiā ruſtici.honoraret
oēs de illo genere ꝛc̄.ſic xp̄s duxit naturā hu
manā. Et glorificauerūt deū q̄ dedit tale ptā
tē homib⁹. Mat.ix. Sec⁹ añ tpa.q2 antiq̄⁹
licet ↄfiterent'.vt pȝ Nu.v. Vir ſiue mlier cū
fecerint ex oīb⁹ pctis q̄ ſolēt hoīb⁹ accidere.et
ꝑ negligentiā trāſgreſſi fuerint mandatū dn̄i
atq̄ȝ deliq̄rint:ↄfitebunt' pctm̄ ſuū.nō tn̄ po
terant h̄re abſolutiōeȝ.q2 illo tpe de⁹ neminē
abſoluebat vt poſſet intrare ꝑadiſū ſicut mō
Scđo nota q̄ dicit. Accipite ſpm̄ſctm̄. Pro
pter h̄ dicūt ꝛ valdēſes.q̄ ſacerdos exiſtēs in
pctō mortali nō pōt abſoluere.ex iſto funda/
mēto.q2 xp̄s dixit. Accipite ſpm̄ſctm̄.qm̄ ſa/
cerdos exiſtēs in pctō mortali nō hȝ grāȝ ſpi
ritusſcti. Sed error eſt.q2 nō ē de neceſſitate
ſacramēti h̄re grāȝ.ſed ē de neceſſitate ꝑcepti
ſcȝ q̄ ſacerdos ſit in grā.dicit xp̄s Mat.vij.
Lu.vj. Quō dicis fratri tuo.i.ꝓximo.frater
ſine.eijce feſtucā de oculo tuo. Et ecce trabs
ē in oculo tuo. Hypocrita:eijce ꝑmo trabē d̄
oculo tuo.ꝛ tūc vade eijce feſtucā d̄ ocl'o fra/
tris tui. Itē Ro.ij. O hō om̄is q̄ iudicas.in
quo em̄ iudicas alteꝝ:teipm̄ ↄdēnas.eadeȝ
em̄ agis q̄ iudicas. Patet ḡ q̄ de neceſſitate
ꝑcepti ē.q̄ ↄfeſſor ſit extra pctm̄ mortale.ſed
nō de neceſſitate ſacri. ¶ Tercio ↄcurrit in
pctōꝝ remiſſione cā materialis receptiua q̄
ē ꝑſona hūana peccatrix ꝛ mortalis.nec an/
geli nec iuſti nec dānati.ſȝ pctōr q̄ pōt recipe

gr͞az remiſſiõis pctõꝝ. De iſta cã mat͛iali dic̃
euãg͛. Ecce mł͛ier q̃ erat i ciuitate peccatrix
vt cognouit ꝙ Jh͞s accubuiſſꝫ i domo phariſei
attu. ala. vng. Et ſtãs retro ſecꝰ pedes eius: la
crimis cepit rigare pedes eiꝰ. ⁊ capill͛ capitis
ſui tergebat. ⁊ oſculabat͛ pedes eiꝰ ⁊ vnguẽto
vngebat. Dicũt ph͞i ꝙ i oi cã materiali reqrit͛
diſpoſitio ad introducẽdũ formã. qꝛ actꝰ acti
uoꝝ ſũt i patiẽte ꝑdiſpoſito. vt dic̃ ph͞s i. ij. de
ania. ſic pꝫ ď igne in ligno formã introducẽte
Sic etiã i ꝑſona peccatrice reqrũt͛. vij. diſpo⸗
ſitões in remiſſiõe pctõꝝ q̃s habuit Maria
magď. Prima ẽ pctõꝝ cognitõ. qꝛ oꝫ ꝙ pctõꝛ
cog͞ſcat ſe eẽ pctõꝛẽ. q͞m cognitio morbi initi
um ẽ ſanitat͛. vt dic̃ ſeneca. Et iõ dic̃ Dauid
Ampliꝰ laua me ab iniqͣtate mea ⁊ a pec. meo
mũ. me. Q͞m iniqͣtatẽ me. ego cog. ⁊c̃. Hanc
diſpoſitõem habuit Maria magdalena. ibi
Cognouit ꝙ dñs accubuiſſet in domo ſimõis
lepſi. i. pctõꝛis. Cognouit etiã ꝙ dñs nõ deſpi⸗
cit pctõꝛes. Sc͞da ẽ pctõꝝ ꝯtritio. ibi. attulit
alabaſtꝝ vnguẽti. Alabaſtꝝ ẽ coꝛ pctõꝛ͛. in q̃
ẽ vnguentũ ꝓcioſũ ⁊ medicinale ꝯtritõis ad
curandũ pctã. Nã gutta hꝰ vngẽti curat oẽs
culpas pctõꝝ mortaliũ. Nã ꝯcluſio ẽ theolo
goꝝ. ꝙ vera ꝯtritio q̃tũcũqꝫ minima. nõ ẽ ſine
gr͞a. De iſto vnguẽto dicit dauid in p͞s. Qui
ſanat cõtritos coꝛde. ſ. a plagis pctõꝝ. et alli⸗
gat oẽs ꝯtritões coꝝ. Tercia ẽ male ſocieta
tis vitatio. Hanc habuit maria magď. ⁊ tan
git͛ ibi. venit retro ſecꝰ ⁊c̃. in q̃ innuit͛ ꝙ retro
mittẽda ẽ mala ſocietas. Nota ꝙ dic̃ Orige.
de magdalena. ꝙ poſtq̃ꝫ fuit ꝯuerſa: nũq̃ꝫ vo
luit reſpicere hoiem in facie niſi xp͞m. qꝛ oc⸗
caſione hoim t͞m offenderat deũ. Ecce q̃uo
dimiſit retro malã ſocietatẽ. iuxta verbũ xp͞i.
Vade retro ſathanas. i. aduerſariꝰ Mat. viij
qꝛ mala ſocietas aduerſat͛ ⁊ impedit bonũ ſal
uatõis. Ideo vade retro. Quarta diſpoſitio
eſt oꝛis ꝯfeſſio. ibi. Lacrimis cepit rigare pe
des dñi. qꝛ ꝯfeſſio dꝫ eẽ lacrimoſa ad pedes
dñi cõfeſſoꝛis. Dic ꝯ illos q̇ nõ ꝯfitentur ad
pedes ꝯfeſſoꝛis. ſed aliq̃lit͛ ſedẽdo cũ ꝯfeſſoꝛe
vel extra ſpaciando. vel ſuꝑ altare appodian
do ⁊c̃. p͞s. vj. Laboraui in gemitu meo: laua⸗
bo ꝑ ſingł͛as noctes. i. ꝑ ſingł͛as culpas moꝛ⸗
tales. qꝛ oportet ꝯfiteri q̃olibet pct͞m in ſpecie.
Quinta ſpũal͛ oꝛo. ibi. Et capillis ſuis terge
bat. Sic em͞ capilli ꝯſiſtũt in capite. ita ⁊ oꝛo
in oꝛe cũ q̃ loquit͛ hõ. Et ſic capilli ſunt vola⸗
tiles. ita ⁊ ꝟba oꝛis volant in aere. Qui dili⸗
git deũ exorabit ꝓ pctis. ⁊ ꝯtinebit ſe ab ill͛. et
in oꝛone exaudiet͛. Eccł͛i. iij. Sexta coꝛꝑalis
afflictio. Et tangit͛ ibi. Et oſculabat͛ pedes
eiꝰ. ſicut labia in oſculando amittũt coloꝛem
ſic coꝛꝑalis afflictio. ſ. ieiunia. ciliciũ facit a⸗
mittere coloꝛẽ. Itẽ ſicut in oſculatõe pedum
oportet hũiliari. ſic in coꝛꝑali afflictõe coꝛpꝰ hu
miliat͛. Vñ dď p͞s. xxxiiij. Ego aũt cũ mihi
moleſti eſſent induebar cilicio. hũiliabã in ie
iunio aiam meã. Septima ẽ elemoſynaꝝ lar
gitio. ibi. Et vnguẽto vngebat pedes eiꝰ Pe⸗
des xp͞i tangẽtes terrã ſunt paupes q̇ debẽt
vngi elemoſynis. Iſto mõ xp͞s q̇ eſt rigidꝰ ad
puniendũ efficit͛ ſuauis ⁊ mollis ad miſeren
dũ. Beati miſericoꝛdes: q͞m ipi miſc̃diam cõ
ſeqn͛t. Mat. v. ¶ Tercia cã q̃ cõcurrit in re⸗
miſſione pctõꝝ eſt cã formalis ꝑfectiua. q̃ eſt
caritas ſiue dilectio. que dat ꝑfectõem Hoc
oſtendit͛ ibi. Dimiſſa ſunt ei pctã multa. Qñ
q͞m dilexit multũ Vñ ſicut caloꝛe ſol͛ aer pur
gat͛ a nebulis. ſic caloꝛe caritatis aia purgat͛
⁊ purificat͛ a nebulis pctõꝝ formalit͛ Et hoc
dꝛ Iſa. xliiij. Deleui vt nubẽ iniqͣtates tuas.
⁊ quaſi nebulã pctã tua. Nota dr̃ñtiã int͛ ini⸗
quitates ⁊ pctã. Iniqͣtates dicunt͛ pctã que
ſunt ꝯ ꝓximũ. vt diffamare vel male tracta⸗
re eũ. q̃ dicunt͛ iniqͣtates. i. iequalitates. Pec
cata ꝓ͞o dicunt͛ pctã. i. pecudũ acta. vt pecca
tũ gule. accidie. vindicte ⁊c̃. Nota etiã drã̃m
int͛ nubẽ ⁊ nebulã. Nubes diſſoluit͛ vẽto aq̃
lo. nebula aũt a caloꝛe ſolis. Sic pctã diſſol
uunt͛ primo vento aquilo. ſ. timoꝛe ſeruili. q͞n
timoꝛe damnatõnis homo incipit facere pe
nitentiã. Deinde venit caloꝛ caritatis ⁊ dile
ctionis dei qui diſſoluit pctã. Patet ergo q̃
eſt cã formalis ꝑfectiua remiſſionis peccato
rũ. Dic de magdalena quõ venit in ipa ꝓmo
ventꝰ aquilo. ſ. timoꝛ damnatõis. Cũ ſemel
exiſtens peccatrix ad inductõem ſoꝛoꝛis ſue
ſcꝫ Marthe. veniret ad audiendũ ſermonẽ
xp͞i. in q̃ ſermone ventꝰ aquilo ꝑcuſſit ipſaꝫ in
coꝛde di. O miſera ego ſum damnata ⁊c̃. Et
inde recedens cum lacrimis iuit ad domuꝫ
ſuã. Et tũc venit ventꝰ auſtralis. ſ. dilectõis ⁊
amoꝛis dei ⁊ deuotionis. Et ideo cantat ec
cleſia. Flauit auſter ⁊ fugauit aq̃lonẽ q͞n la⸗
uit coꝛ marie penitẽt͛ imber ſc̃tiſpũs. ⁊ venit
ad xp͞m in domo ſimonis. Xp͞s aũt ideo oꝛdi
nauerat vt comederet iuxta poꝛtã. ⁊ ꝙ poꝛta
eẽt apta. ⁊ Maria magď. venit flens. ſtãs re
tro ſecꝰ pedes dñi. ⁊ in coꝛde ſuo petiuit miſe
ricoꝛdiã dei ⁊ abſolutõnem a pctis. q̃uis oꝛe
nõ loqueret͛. et ſꝑ ampliꝰ caritate inflamabat͛

Tũc xp̃s mot⁹ miſc̃dia dixit ſibi. Remittunt
tibi pctã tua. Patʒ ḡ q̃ caritas ē cã formal' ꝑ
fectiua remiſſionis pctõꝝ. Jõ dicit de⁹ Ego
ſũ ip̃e q̃ deleo iniq̃tates tuas ꝓp̃t me. ꝛ pctõꝝ
tuoꝝ nõ recordabor Jſa. xliiij. ¶ Quarta eſt
cã final' ꝯpletiua. hec ē fides. de q̃ dicit theã
Fides tua ſaluaʒ te fecit. vade in pace. Om̃
pctõr ſp̃ ē in guerra cũ deo q̃ꝺdiu ē i ſtatu pec
cati mortal'. Queſtio eſt tñ h̃ q̃re xp̃s attribu
it ſaluatõem celeſtẽ mag̃ fidei di. Fides tua
ꝛc̃. q̃ꝫ pnie di. pnia tua ꝛc̃. vel remiſſioni di. re
miſſio pctõrũ te ſaluã fecit ꝛc̃. Rñſio. q̃ nulla
pnia põt remittere pctã niſi ſit in fide funda/
ta. ideo pnia infideliũ. ſ. iudeoꝝ vel alioꝝ non
remittit pctã. q̃ ſine fide impoſſibile ē place/
re deo ꝛc̃. Hebꝛ̃. xj. Nota q̃uo oia oꝑa pnialia
fundant̃ in fide. vñ peccatoꝝ cognitio in fi/
de fundat̃. q̃ dicit q̃ hoc ꝛ hoc eſt pctm̃. Iteꝫ
ꝯtritio ex fide eſt. q̃ dicit q̃ ex pctõ mortali ꝑ
dit̃ gr̃a ꝛ gloria ꝛ incurrit̃ pena. ideo dolet. cõ
triſtat̃. ꝛ ꝯterit̃. Itẽ ꝓpoſitũ cauẽdi a peccatis
ex fide eſt. q̃ dicit q̃ caueam⁹ a peccatis. Iteꝫ
oris ꝯfeſſio eſt ex fide. q̃ dicit q̃ in ꝯfeſſione re
mittunt̃ pctã. Item ieiunare eſt ex fide. q̃ di/
cit q̃ q̃ nõ punit̃ in hoc mũdo puniet̃ in alio.
Idem de oꝛ̃one. de elemoſyna. de iniuriarũ
remiſſione vt de⁹ remittat. Item reſtituere fi
dei ē. q̃ dicit q̃ nõ dimittit̃ pctm̃ niſi reſtitu/
atur ablatũ. Itẽ cõicare fidei eſt q̃ dicit. Niſi
mãducaueritis carnẽ filij homis ꝛc̃. Joh. vj
Ecce q̃re dicit ſibi. Fides tua ꝛc̃. in q̃ fundat̃
pnia tua. te ſaluã fecit. Fide purificãs corda
eoꝝ. Act. xv. Fide purificãs. ſupple deus. cor
da eoꝝ. ſ. pctõꝝ. Ideo fundetꝫ vos in fide di.
Credo in deũ. mane ꝛ ſero.

¶ Feria ſexta poſt Judica.

Collegerũt ponti

fices. i. plati. ꝛ phariſei. i. doctores ꝛ
rectores ꝑpl'i. ſ. vtrũq̃ꝫ brachiũ. ꝯſili
um aduerſus Jhm. Jo. xj. Sicut ſctã mr̃ ec
cleſia in die veneris ſctã recitat paſſionẽ xp̃i ꝑ
ut fuit executa ꝛ ꝑ̃cticata. ſic hodie ip̃am reci
tat ẜm q̃ fuit ordinata. tractata ꝛ diffinita ꝑ
ꝑ̃ncipes iudeoꝝ ꝛ phariſeos in ꝯſilio genera
li. Et de h̃ erit ẜmo nr̃. ſed ꝑ̃mo ſalutet̃ ꝟ. ma.
De iſto generali ꝯſilio in q̃ mors xp̃i fuit or/
dinata. tractata ꝛ diffinita ꝑ ꝑ̃ncipes ꝛ pha/
riſeos ego notaui tria pũcta i ſctõ euangelio
q̃ ſunt ꝓpoſitio maligna. diffinitio indigna.
ꝯſecutio benigna. ¶ Primo notaui in ſancto
euangelio de iſto ꝯſilio ꝓpoſitõem malignaꝫ
quã fecerũt ꝯ xp̃m. De q̃ dicit ꝑ̃ma ps euan/
gelij. Collegerũt pontifices. i. plati. et phari/
ſei. i. doctores ꝛ rectores ꝑpl'i ꝛ vtrũq̃ꝫ brachi
um. ꝯſiliũ aduerſus Jhm. ꝛ dicebant. Quid
facimus. q̃ hic hõ multa ſigna facit. Si di/
mittim⁹ eũ ſic. oẽs credent in eũ. Et veniẽt ro
mani. ꝛ tollent locũ noſtꝝ ꝛ gentẽ. Ecce h̃ ꝓ/
poſitio maligna in paucis ꝟbis. aliq̃s ip̃ſorũ
ꝓpoſuit di. Quid facimus. q. d. quotidie tene
mus ꝯſilia ꝛ nihil facimus. Iſte hõ deſtruit
nos. Dedignabant̃ eũ noiare nomine ꝓprio.
Iſte homo multa ſigna facit. illuminat cecos
ſanat ꝯ̃ctos. reſuſcitat mortuos ꝛc̃. Jdo erat
ei magis credendũ q̃ꝫ moyſi q̃ nõ fecit tot ſi
gna. pꝫ Exo. iiij. vij. ꝛ. viij. Jdo ſi dimittim⁹
eũ ſic. ſ. viuere. oẽs credẽt in eũ. tanq̃ꝫ in regẽ
meſſyã. Et veniẽt romani. q̃ deſtruẽt nos. et
tollent nr̃m locũ ꝛ gentẽ ciuitatẽ hi̇rl'm. ꝑut
dꝛ Dañ. ix. Ciuitatẽ diſſipabit ꝑpl's cuꝫ duce
venturo. ꝛ finis ei⁹ vaſtitas. Hoc fuit a ſalua
tore ꝑ̃dictũ Lu. xix. Videns Jh̃s ciuitatem
fleuit ſuꝑ illã di. Si cognouiſſes ꝛ tu. q̃ ecce
venient dies in te ꝛc̃. ꝛ nõ relinquet̃ lapis ſu
per lapidẽ ꝛc̃. Jõ dimiſſis oĩbꝫ alijs nego/
cijs tractem⁹ de iſto hoie q̃d fiendũ eſt. Ecce
hic ꝓpoſitio maligna. De iſto maligno ꝯſilio
ꝓphetauit iam ante iſte ſanct⁹ patriarcha Ja
cob. Qui qñ debuit mori filijs ſuis ꝯgregatꝫ
dixit. Cõgregemi vt annunciẽ vobis q̃ vẽtu
ra ſunt vobis in diebꝫ nouiſſimis. Geñ. xlix.
Nota q̃ vẽtura ſunt vobis ꝯ iudeos q̃ alit̃ ex
ponũt. In diebꝫ nouiſſimis. ſ. regꝫ meſſye q̃
in vltima etate mũdi erat ventur⁹. De q̃ Jſa.
ij. Erit in nouiſſimis diebꝫ ꝑ̃parat⁹ mõs do
mus dñi i vertice montiũ. ꝛ eleuabit̃ ſuꝑ col/
les. ꝛ fluent ad eũ gentes. Oẽs iudei ꝛ expoſi
tores xp̃iani exponũt h̃ de xp̃o. Et Jacob fi
lijs ſuis nũciauit ſigillatim di. vni poſt alteꝝ
q̃ ventura erant i ſua tribu. ſ. illa maiora. Et
voluit q̃ ſymeon ꝛ leui venirẽt ſimul corã eo.
q̃ ambo ſimul eẽnt ꝑ̃ticipes in eodẽ crimine
Quibꝫ dixit. Symeon ꝛ leui vaſa iniq̃tatis
bellantia. In conſiliũ eoꝝ nõ veniat anima
mea. ꝛ in cetu eoꝝ non ſit gl'ia mea. q̃ in furo
re ſuo occiderũt viꝝ. i. xp̃m ꝟtuoſum. quẽ da
uid vocat dñm ꝟtutũ. ꝛ in volũtate ſua ſuffo
derũt muꝝ. Maledict⁹ furor eorũ q̃ ꝑ̃tinax.
ꝛ indignatio eoꝝ q̃ dura. Diuidã eos in Ja
cob. ꝛ diſpergã eos in iſrl'. Geñ. xlix. Nota. ſy
meon ꝛ leui fr̃es non ſolũ generatõe. ſed etiã
malicia ꝛ imitatõe. Jõ dixit xp̃s eis Joh. viij
Vos. ſ. phariſei de tribu ſymeon. et ꝑ̃ncipes